№ 26 (2777) ■ П'ятниця, 8 лютого 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України



Президент Угорщини Ференц Мадл (ліворуч) під час зустрічі з Головою Верховної Ради України Іваном Плющем.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ *1106 р. Князь Володимир Мономах написав «Повчання», перший дидактично-художній твір Київської Русі.* ■ *1822 р. На Полтавщині народився Опанас Маркович, фольклорист, етнограф, учасник Кирило-Мефодіївського товариства.* ■ *1878 р. У Львові відбувся суд над І. Франком, М. Павликом та ін. за пропаганду революційно-демократичних ідей.* ■ *1921 р. В Україні прийнято декрет про заповідник «Асканія-Нова».* ■ *1993 р. У Брюсселі між Україною й НАТО підписано документи про програму «Партнерство заради миру».*

Хто йде — шлях подолає

Стала динаміка суспільних та економічних реформ в нашій країні дає впевненість в тому, що з часом ми подолаємо шлях до європейської спільноти. Таку думку висловив Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з Президентом Угорської Республіки Ференцом Мадлом. Однак темпи реформ в Україні, порівняно з Угорщиною, незадовільні, вважає глава ВР. Основною причиною відставання він назвав відсутність справжніх господарів, винищених за попередні десятиріччя. А в Угорщині вони збереглися, що й обумовило значно кращі стартові умови для реформ у цій державі. До речі, представників численної угорської діаспори в Україні І. Плющ назвав «правофланговими реформування економіки» в нашій країні.

(Закінчення на 7-й стор.).

Керівництво інформаційної сфери змінено. Перед виборами

Ранкове і денне засідання 7 лютого

Парламент затвердив кошторис видатків Верховної Ради України на 2002 рік у розмірі 216 мільйонів гривень. У ньому, зокрема, передбачено витрати на здійснення законотворчої діяльності парламенту, його організаційне, інформаційно-аналітичне та матеріально-технічне забезпечення, організацію офіційних прийомів Верховною Радою, висвітлення діяльності народних депутатів через електронні ЗМІ, фінансову підтримку газети «Голос України» та додатків до неї мовами національних меншин, журналу «Віче».

Верховна Рада дала згоду на звільнення Івана Драча з посади голови Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України та 282 голосами призначила головою цього комітету Івана Чижа. Виступаючи перед депутатами ще в ролі претендента, І. Чиж запевнив, що, незважаючи на розпал виборчої кампанії, зробить усе, щоб «в інформаційній сфері діяли закон і Конституція, щоб ця сфера відповідала суспільним інтересам». «Шісткою в чиїхось політичних руках я не буду», — пообіцяв Іван Чиж.

Потім парламентарії розглянули питання про ротацію членів Національної ради з питань телебачення та радіомовлення України.

(Закінчення на 2-й стор.).

ІСТИНИ СТІНИ



У столичному Українському домі триває унікальна виставка мистецтва одного села. Воно — з Томашпільського району на Вінниччині. Село зветься Стіна. І стоїть Стіна у нашім ненадійнім світі міцно, показуючи столиці все, що треба людині для красивого й достойного життя: пишні короваї, чудові килими, вишивки, глечики та багато інших гарних речей. А порядкують на виставці Зоя Чорна та Любов Кельбас (на знімку). Завітайте, доки вони не повернулися додому, до свого чудового села!

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

! У номер

До джерел!

Центр соціальної реабілітації дітей із неблагополучних сімей «Джерело життя» відкрито в Олександрії. Він розрахований на 30 осіб і діятиме як тимчасовий притулок для малюків, батьків яких позбавлено батьківських прав.

Міська рада виділила центру приміщення, а також кошти на його утримання, повідомляє **наш власний кореспондент у Кіровоградській області Олег БОНДАР.**

Врожай-2002

Крим уже сіє

Тепла погода посприяла вповні розгорнути сівбу ранніх ярих. На сонячному півострові закультивовано вже 25 тисяч і посіяно 9 тис. гектарів ранніх культур. Пересівати доведеться понад 20 гектарів підмерзлих озимих — майже 4 відсотки. Для цього вже засипано і підготовлено 33,5 тисячі тонн ярого насіння. Достатня кількість і добрив та пального, повідомляє **наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

За чесні вибори

Таку назву має громадсько-політичний комітет, створений виборчими блоками «Наша Україна», «Єдність», «Блоком Юлії Тимошенко», Комуністичною і Соціалістичною партіями України, партією «Яблуко». Метою діяльності комітету є проведення чесних, прозорих, демократичних виборів до Верховної Ради, відвернення фальсифікації результатів голосування, створення паритетних можливостей для об'єктивного висвітлення виборчої кампанії. Комітет спостерігатиме за виборами, надаватиме юридичну допомогу учасникам виборів, що стали об'єктами фальсифікацій, проводитиме альтернативний підрахунок голосів шляхом аналізу протоколів виборчих дільниць.

З Гімалаїв нічого не видно

Актуальний коментар

Як ми вже повідомляли, 6 лютого в УНІАНі відбулася прес-конференція головного редактора «Голосу України» на тему «Театр абсурду...», або хто і чому шукає кримінал у редакції.

Страсбург, звичайно, не Гімалаї: не та висота над рівнем моря. Але навіть звідти, з рівнинного серця Ради Європи, можна чіткіше розгледіти політичні ландшафти України. Навіть пан Долганов прозрів, перетнувши шенгенську лінію. І передає нам тепер із Страсбурга полум'яні свої одкровення: «Тут нашим крити поки що немає чим... Скандальна справа Гонгадзе... вбивство Ігоря Александрова... тотальні «кримінальні справи за фактом» проти ЗМІ і перевірки видань... Усе це створює Україні аж ніяк не кращий імідж у євроструктурах і країнах розвинутої демократії...»

(Закінчення на 2-й стор.).

Думки з приводу

Геннадій УДОВЕНКО, фракція НРУ:

— У мене таке запитання: де був пан Симоненко раніше, чому саме тепер, за два місяці до виборів, порушується питання легітимності газети «Голос України»? А чи легітимна тоді взагалі Верховна Рада? Загалом я підтримую діяльність Рахункової палати і часто посилаюся у своїх виступах на її перевірки, але в мене також виникає питання, чи не є це спробою виконати якесь політичне замовлення?

Я не сказав би, що «Голос» був чи є опозиційною газетою до якоїсь гілки влади, ця газета друкує різні політичні погляди, надає можливість виступити всім фракціям, чи то пропрезидентським, чи то опозиційним, висвітлює діяльність ВР. Ця газета, як правильно зауважив на сесії редактор газети С. Правденко, публікує закони, які потім вступають у дію. І тоді постає запитання: хіба опубліковані в «Голосі» закони не чинні?

Одне слово, ми повинні бути дуже уважними до всього, що стосується преси в Україні, не допускати жодного тиску чи то на друковані, чи то на електронні ЗМІ. Адже сьогодні Україна належить до держав, до яких дуже прискіпливо ставляться міжнародні організації — Рада Європи та інші. Бо у нас не завершено розслідування справ про убивства Г. Гонгадзе, І. Александрова, щодня в газетах з'являються повідомлення про побиття журналістів. І сьогодні піддавати сумніву легітимність газети Верховної Ради — абсолютно неправильно.

(Закінчення на 2-й стор.).

P. S. **Харківський авіазавод побудував Ан-140 за гроші «Укрзалізниці»**

Керівництво інформаційної сфери змінено. Перед виборами

Ранкове і денне засідання 7 лютого

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Як поінформував голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко, процедура ротації досить складна. Постанова ВР передбачала провести ротацію двох членів з призначеної парламентом четвірки. Спочатку було проведено рейтингове голосування щодо всієї четвірки, а потім проголосовано про припинення повноважень тих членів Нацради, хто набрав найбільше голосів у сесійній залі. Отже, Верховна Рада вивела зі складу Нацради з питань телебачення і радіомовлення Миколу Княжицького і Микиту Потураєва. Так само рейтинговим голосуванням депутати визначалися і щодо призначення двох нових членів Нацради. Профільний комітет запропонував п'ять кандидатур — Сергія Аксененка, Володимира Горобцова, Ігоря Куруса, Юрія Шкарлата, Сергія Шолоха. Із них членом Нацради призначено Юрія Шкарлата (308 — «за»). Ще одне місце залишилося вакантним.

Більш як конституційною більшістю — 337 голосами —парламент проголосував за припинення повноважень народного депутата України Павла Лазаренка, якого засуджено швейцарським судом за відмивання грошей. Голова Комітету ВР з питань правової політики Олександр Задорожній запевнив з парламентської трибуни, що є всі правові підстави для прийняття такого рішення, бо є вирок швейцарського суду, а між Україною і Швейцарією ратифіковано конвенцію про відмивання брудних грошей.

У другому читанні, а потім і в цілому Верховна Рада прийняла закон про судоустрій, що є одним із зобов'язань України перед Радою Європи.

Схвалений парламентом у цілому, закон про повернення заощаджень вкладникам банку «Україна» передбачає, що передусім повертатимуть вклади фізичних осіб, громадських організацій інвалідів та ветеранів, будинків-інтернатів для дітей, громадян похилого віку та інвалідів, шкіл-інтернатів для дітей-сиріт та Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» при Кабінеті Міністрів України тощо.

Повторно розглянувши з пропозиціями Президента України, парламент схвалив у новій редакції проекти змін до законів про індексацію грошових доходів населення, про оплату праці, до деяких законодавчих актів стосовно відпусток, про погашення заборгованості із заробітної плати та інших видів грошових виплат. Зокрема, нова редакція закону про індексацію грошових доходів населення передбачає, що індексація грошових доходів громадян проводиться у разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється у розмірі 101 відсотка.

Парламент також схвалив у другому читанні проект закону про електронні документи та про електронний документообіг, зміни до закону про виконавче провадження. У цілому також схвалено закон про комплексну програму утвердження України як транзитної держави до 2010 року, закон про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для АПК, зміни до закону про передачу об'єктів права державної та комунальної власності, зміни до закону про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів із пропозиціями Президента.



У затвердженому парламентом порядку денному дев'ятої сесії Верховної Ради України з'явилося і питання про ініціювання процедури усунення Президента України Л. Кучми в порядку імпічменту та створення спеціальної слідчої комісії. Для створення такої комісії потрібно набрати лише 150 голосів депутатів.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: новий голова Держкомітету інформаційної політики приймає вітання.

З Гімалаїв нічого не видно

Актуальний коментар

(Початок на 1-й стор.).

Одне слово, багато цікавого побачив наш експаналітик в Європі. Але голову Рахункової палати Валентина Симоненка чомусь більше тягне на схід, у Гімалаї. Що, напевно, само по собі й непогано, якби наш альпініст час від часу не спускався з азійських вершин на грішну землю Вітчизни. Звикнувши там до сходження, пан Симоненко здійснює тут протилежний маршрут. Наприклад, боротьба з «Голосом України» опускає його до рівня, який усвідомив Вадим Долганов, поєднуючи «тотальні справи» з негативним іміджем України.

Не хочеться знову повертатися до правового аспекту чи, точніше, його відсутності у кампанії РП проти «Голосу України». Про це ми вже докладно розповіли нашим читачам, а на позавчорашній прес-конференції — і колегам. Треба мати дуже багату, навіть хворобливу уяву, щоб уявити: дев'ять років ви не читали «Голосу України», це вам просто наснилося. Дев'ять років Валентин Симоненко час від часу друкувався у «віртуальній» газеті: спочатку як депутат, а потім —голова РП. І його служба регулярно використовувала неіснуючу газетну площу для бадьорих повідомлень з битв за раціональне використання Кабміном бюджетних коштів.

Одне слово, багато чого можна уявити, прочитавши висновки про «кримінальну суть» колективу, який «незаконно захопив державне майно». Шкода, що протокольний стиль документа, благословенного пильним головою РП, не передав традиційно жвавий усний виклад думок Валентина Симоненка. А то він би ще змалював, чого доброго, як журналісти під прикриттям газетних кур'єрів вдиралися у приміщення, що випадково трапилося на дорозі.

А можна уявити й інше: як дехто зрадів, побачивши «документ» від В. Симоненка. Стільки років шукали управу на цих «політичних бандитів», стільки перевірок було — і нічого. А тут навіть очі можна заплющити на колишні образи і вдати, що нічого вони не «чирикали», оскільки ... не існували. І не існуючи, ще й умудрилися неправильно використати бюджетні кошти, про що треба «поінформувати громадськість». Так квапилися «захистити державне майно», що навіть не спромоглися критично поглянути на «документ» В. Симоненка.

Неважко здогадатися з першого разу, що дошкулила «доброзичливцям» не передплатно-цінова політика «Голосу України» (між іншим, суто внутрішня справа газети), а її певна опозиційність, незашореність на «правильних політичних силах». Газета парламенту просто приречена надавати слово всім, кому виборці доручили представляти їхні інтереси. Напевно, саме за цим фактом причаївся «кримінальний злочин» популярної газети? І тримати нас на гачку під час виборчої кампанії — це і є «демонополізація ЗМІ», яку дехто так красиво обстоює? Якщо під цим науковим терміном мається на увазі звільнення від свободи слова, — правильним шляхом, панове, крокуєте.

Про те, що редакція «Голосу України» з'ясовуватиме стосунки з фальсифікаторами у суді, ми вже також розповіли: і читачам, і колегам. Давайте почекаємо, чого не існує: чесності РП чи кримінальну за фактом? А поки що ми готові виявити власну ініціативу. Взяти участь у благоустрої приміщення самої Рахункової палати. Під час суботника (зауважте, не за бюджетні кошти і навіть не за рекламні чи передплатні) зобов'язуємося натерти граніт, мармур, телекамери при вході, дубові панелі... Все розкішне начиння органу, який, до речі, ніхто жодного разу не перевіряв. Ми готові на великий почин!

Зазначений вище колективний почин підтримала Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. На прес-конференції головний редактор «Голосу України» Сергій Правденко відмовився від звання Заслуженого журналіста України, яке він одержав наприкінці 94-го року за указом Леоніда Кучми. Оскільки вважає, що і переслідування з боку цієї влади, і нагороди від неї аморальні.

Думки з приводу

Борис БЕСПАЛИЙ, фракція «Реформи-Конгрес»:

— Колись пан Азаров сказав, що податківці на виборах не труситимуть ЗМІ. Але податківці залишилися не без спадкоємців, і почала трусити Рахункова палата. Думаю, що всі питання, які виникають у ході виборчої кампанії, — і щодо телекомпанії «1+1», і щодо «Голосу України» — це замовні теми, під вибори. Мабуть, комусь просто не подобається позиція газети. Але це не вчасно, і такі речі повернуться бумерангом проти авторів затії.

Правовий статус парламентської газети справді не до кінця врегульовано. Була низка законодавчих ініціатив, проектів постанов і від С. Правденка, і від інших депутатів, які мали внести ясність, але їх ще не прийнято парламентом. Є певна правова колізія, яку треба законодавчо залагодити, бо від цього страждає і матеріально-технічна база газети. Ми не повинні забувати і того, що саме через «Голос України» фінансуються видання національних меншин.

Юрій КОСТЕНКО, фракція УНР:

— Я переконаний, що Верховна Рада нарешті ухвалить постанову про передачу будинку редакції «Голосу України» на баланс управління справами ВР, бо це — власність законодавчого органу. Загалом ситуація, що склалася навколо парламентської газети, лише погіршує роботу Верховної Ради і зменшує можливості об'єктивного висвітлення роботи народних депутатів.

У більшості ЗМІ робота Верховної Ради, на жаль, подається в основному в негативному світлі, що створює у виборця відразу до інституту законодавчої влади, яку він сам обирає. Тому події, пов'язані з «Голосом України», насамперед шкодять нам.

А «Голос України» — це той орган, який дає можливість виборцю ознайомитися з тим, над чим реально працює парламент. Якщо є звинувачення, то ті, кому належить, мають розібратися у справі і винести свій вердикт. Утім, Рахункова палата у своїх звітах приблизно таку оцінку дає всім: Кабміну, міністерствам, адміністрації Президента, відомствам. Але, гадаю, Верховна Рада здатна проаналізувати ситуацію і прийняти своє рішення.

Борис ОЛІЙНИК, фракція КПУ:

— Треба дотримуватися форм, але в даному разі, за всієї моєї поваги до Валентина Симоненка, я не вдавався б до форми, яка іменується італійським страйком: коли роблять усе за правилами, а літаки не летять. Події навколо «Голосу» — особливий варіант.

«Голос України» — глибококоповажна газета. Вона веде свою лінію, і естафета поколінь не переривалась. Тому я особисто категорично проти такого формального підходу, особливо стосовно ЗМІ. Ми знаємо, що газета є і буде. Думаю, відстоїмо честь і славу друкованого органу Верховної Ради.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ, фракція «Батьківщина»:

— Зрозуміло, що це — політичне замовлення. «Голос України» висвітлює діяльність Верховної Ради, органу законодавчої влади. Усе це врегульовано законодавчо. І стає незрозуміло, чому саме Рахункова палата, також орган Верховної Ради, не сприяє роботі парламентської газети.

Вважаю, що це — політичне замовлення під час виборчої кампанії від окремих олігархічних груп, яким не подобається газета. Адже «Голос України» друкує думки всіх політичних сил та народних депутатів. Думаю, що справу розв'яжуть дуже швидко. Однак втрачатиме держава, бо саме в «Голосі» друкуються всі закони, офіційні документи, матеріали ЦВК. Сподіваюсь, народні депутати приймуть правильне рішення. Об'єктивним має бути і рішення суду.

Олександр ЗІНЧЕНКО, голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації, фракція СДПУ(о):

— Є законодавство про друковані ЗМІ і все потрібно врегульовувати в його межах, не роблячи винятків для жодної газети, зокрема й газети Верховної Ради. А якщо в газеті є підприємницька чи договірна діяльність, вона має регулюватися іншими законами. Категорично жодних відходжень від законів, які регулюють цю сферу діяльності, робити не треба.

Нині я разом з колегами по комітету вчитуюсь в кожний рядок висновків Рахункової палати щодо «Голосу України», і не хотів би, щоб ми емоційно приймали будь-які рішення. Бо з'являються деякі нові аргументи. Скажімо, чи може вести рекламну і підприємницьку діяльність державний орган ЗМІ, який має і бюджетне фінансування, і веде підприємницьку діяльність. Як це поєднується, в яких межах, як відповідно до законодавства взаємодіє з іншими суб'єктами підприємницької діяльності? Тобто, потрібно розібратися, чи газета правильно, скажімо, здавала свої площі в оренду, чи вистачало бюджетного фінансування. Адже, справді, у газети були складні етапи, коли не було на що існувати, і Верховна Рада обмежила газету в коштах.

Просто так жонглювати цифрами було б дуже некоректно і щодо Рахункової палати, і стосовно «Голосу». Потрібно ще раз проаналізувати кожен пункт документів, мають сказати своє слово фахівці, а не лише парламентський комітет як політичний орган.

Записали Юліана ШЕВЧУК і Юлія ШЕЙКО.

Горів Кабмін і чиясь репутація



Позавчора ввечері міліція і пожежники продемонстрували високий вишкіл на вулиці Садовій. Перші помітили, як з третього поверху будинку Кабінету Міністрів повалив дим, а другі —оперативно локалізували пожежу, яка мала другий підвищений рівень складності.

Перехожі, які спостерігали за злагодженими діями вогнеборців неподалік біля кавалькади пожежних машин, залопотано цікавились: чи не горить, бува, чиясь репутація? Але пожежники — начебто води в рот набрали.

Наступного ранку з'ясувалося, що випробування вогнем урядовці пройшли з честю, приступивши до роботи, ніби нічого й не було.

Сергій МИКОЛАЄВ.
Фото Віктора СУВОРОВА (УНІАН).

Ефірний час розподілено

У Центрвиборчкомі

Центральна виборча комісія провела жеребкування серед політичних партій та виборчих блоків стосовно надання їм ефірного часу та друкованої площі для передвиборної агітації з 9 лютого по 29 березня за рахунок держбюджету. Члени ЦВК врахували пропозиції представників партій, які висловилися за надання ефірного часу двічі по 15 хвилин. Тому жеребкування проводилося у два етапи. Втім, трьом партіям випав жереб, за яким вони виступатимуть один раз 30 хвилин.

Члени ЦВК провели також жеребкування серед 35 суб'єктів виборчого процесу щодо розподілу газетної площі для розміщення передвиборних програм у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Після цього голова ЦВК Михайло Рябець підбив підсумки за результатами реєстрації. Загалом зареєстровано 22 партії та 13 блоків. У багатомандатних округах зареєстровано 4113 кандидатів, відмовлено 435. 147 кандидатів — діючі народні депутати. Цікаво, що 75,6 відсотка — чоловіки. «Більше 85 відсотків кандидатів мають вищу освіту, але лише 10 відсотків — юристи, соціологи та політологи», — підкреслив М. Рябець.

В одномандатних округах зареєстровано 3107 кандидатів, з яких 1492 — від політичних партій та блоків і 1615 — самовисуванці. 270 особам було відмовлено в реєстрації. Голова ЦВК також повідомив, що мінімальну кількість кандидатів зареєстровано в деяких округах Івано-Франківської, Київської, Львівської та Одеської областей. Найбільше кандидатів — в округах Київської та Донецької областей.

Відповідаючи на запитання журналістів, Михайло Рябець розповів про свою зустріч із заступником держсекретаря Сполучених Штатів Америки Полою Добрянськи. «Ми обговорили низку питань, пов'язаних із ходом організації та проведення парламентських виборів в Україні. Я поінформував її про результати реєстрації кандидатів від політичних партій та блоків у багатомандатних і одномандатних округах», — сказав він. Крім того, заступника держсекретаря США цікавила проблема рівного доступу суб'єктів виборчого процесу до ЗМІ. М. Рябець розповів П. Добрянськи про порядок розподілу ефірного часу та газетної площі, визначений виборчим законом. Голова ЦВК ознайомив її і з рішеннями Президента стосовно відпусток кандидатів, які обіймають посади в органах виконавчої влади, та з порядком оскаржень у судах рішень, дій чи бездіяльності органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та окремих посадових осіб. «Таким чином, законодавець у статті 29 Закону про вибори віддав перевагу у вирішенні цих питань судам», — підкреслив голова ЦВК.

Він також сказав, що мав зустріч із главою держави, під час якої ознайомив Л. Кучму з результатами реєстрації кандидатів у народні депутати. «Ми дискутували і з проблеми фінансування місцевих виборів. Нам необхідно з Кабінетом Міністрів шукати резерви для збільшення коштів на ці потреби», — наголосив М. Рябець.

Михайло Рябець також повідомив, що ЦВК оприлюднює банківські реквізити фондів, партій, блоків та кандидатів. «У ЦВК розроблена комп'ютерна програма, яка дає можливість відслідковувати надходження коштів на рахунки та їх використання», — зазначив він.

Юлія ШЕЙКО.

Ювілей

Василеві Шуляку — 50



Ми не знаємо, хто перший сьогодні привітав з днем народження Василя Корнійовича: мама, дружина, діти, онуки. Та, мабуть, це й неважливо: їхні побажання найдорожчій людині — від найменшого, поки що, Іванка до найстаршої в родині Марії Олексіївни — це побажання, не замутнені фальшю. Щиро вітають його і численні друзі, колеги, знайомі.

Ми раді, що в хорі найсердечніших побажань лунає і наш голос — голос газети, для якої голова Теофіпольської районної ради Хмельницької області Василь Шуляк став уже давнім і незрадливим другом. Ми зичимо вам, Василю Корнійовичу, як представникові першої гілки влади плідної і вдячної праці. Як заслуженому працівникові сільського господарства — щедрої віддачі від рідної землі. Як українцю-патріоту і членові Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи — підстав для почуття гордості за державу. Як главі великої дружної родини — щастя і злагоди в ній, міцного здоров'я. Як нашому давньому другові — енергії, бадьорості і натхнення в усіх іпостасях життя.

Многії літа!

З повагою і любов'ю редакція газети «Голос України».

Вибори-2002

Скандал в окружкомі

Спочатку 25-й виборчий округ у Сімферополі прославився тим, що прийняв рішення про реєстрацію кандидатом у депутати ВР Криму її нинішнього голову Леоніда Грача без необхідного кворуму. В роботі комісії взяли участь лише 12 її членів з належних 21-го. За словами голови окружкому Олександра Гуцаленка, ще 30 січня комісія звернулася в міськраду з проханням виключити зі свого складу трьох чоловік, які відмовилися працювати. Оскільки відповіді не отримали й досі, вирішили трудитися неповним складом. А якщо відповідні органи звернуть увагу на те, що рішення ухвалено всупереч законові, то готові були проробити всю процедуру реєстрації знову.

Увагу звернули. Оперативно скликаному, вже легітимному складові комісії голова Виборчкому Криму Іван Поляков енергійно роз'яснив, що таке кворум і що трапиться з членами комісії, коли вони ухвалюватимуть незаконні рішення.

Леоніда Івановича Грача зареєстрували як належить. А ось його повному тезкові і теж лідеру комуністів, але тих, котрі називають себе Кримською організацією Комуністичної партії трудящих, не пощастило. Та так, як буває тільки в детективах. Якраз тоді, коли паспорт Леоніда Івановича Грача № 2 вивчав голова окружкому, член Компартії України Олександр Чумаченко спритно викинув головний документ реєстранта у навстіж розчахнуте (взимку) вікно. На вулиці його миттю підібрали невідомі молодики, які до цього небайдуже спостерігали процес невдалої реєстрації впритул, бо були в приміщенні окружкому, з якого в слушний момент хутко зникли.

Безпаспортний громадянин негайно звернувся в пункт міліції, двері якого були поруч, і заявив, що вважає викрадення паспорта сплановою операцією. Звісно, без зниклого документа видавати підписні бланки в окружкомі йому відмовилися і навіть не захотіли з ним розмовляти.

А серед багатьох питань, які виникли під час цього скандалу, потерпілого найбільше цікавить, чи знайде міліція його паспорт та чи вдасться йому стати кандидатом у депутати кримської Верховної Ради.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

МНС застерігає

Трагедії на кризі

З потеплінням лід на водоймищах став тонкий, крихкий і ненадійний. Але це не стримує любителів зимового лову. Багато хто з них, незважаючи на небезпеку, випробовує своє рибальське щастя. Та декотрі потрапляють у скрутне становище, а то й гинуть. Загалом з початку нинішнього року на льоду загинуло 12 осіб, з них 4 дітей.

Хай рибалки й охочі побродити по льоду знають: порятунок дорого обходиться, за нього доведеться платити. Окрім того, не треба покладати великі надії на рятувальні служби. Через низьку заробітну плату вони неукомплектовані. Приміром, на Лютежській рятувальній станції замість 16 осіб за штатом фактично працює лише 7. За останні сім років не виділено жодної копійки на її обладнання.

Володимир ПАШИНСЬКИЙ, прес-служба МНС.

Фотофакт

Вісім українських моряків, які перебували на борту захопленого піратами 14 січня в сомалійських територіальних водах судна «Принцеса Сара», повернулися на батьківщину.

На знімку: *херсонця Миколу Сорокунського в аеропорту «Бориспіль» зустрічала його дружина Катерина. За час відсутності чоловіка їй двічі повідомляли, що моряків розстріляно...*

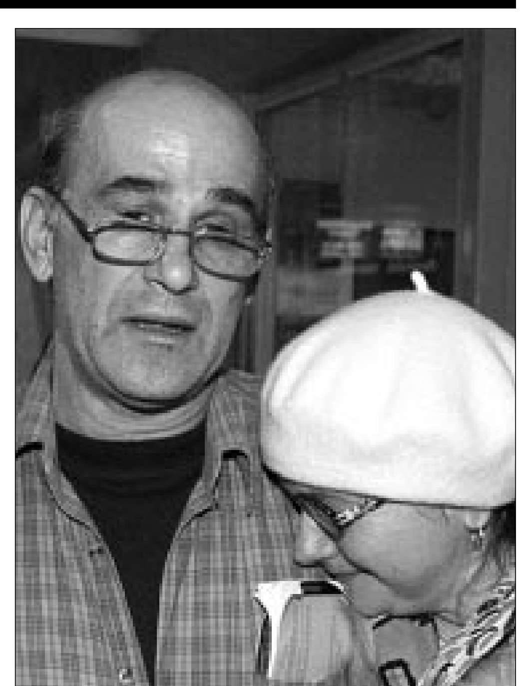


Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

«Волинська фантазія» луцьких кондитерів

Вітчизняний стиль

Луцькі солодощі щодня тоннами вирушають у подорож до магазинів ласощів Києва, Запоріжжя, Донецька, Одеси, Рівного і навіть міста Лева, де отаборився велетень колишнього харчопрому «Світоч». Адже передусім смачні цукерки, рулети й торти волинян розраховані на справжніх гурманів.

На всеукраїнській галузевій виставці «Ласощі», яка щороку проходить у столиці, біля павільйону «Луцьккондитер» людно. І не випадково на минулорічній виставці волинські кондитери були нагороджені дипломом за кращий кондитерський виріб — карамель з добавкою какао-продукту «Шоко-ток».

Секрет популярності своєї продукції лучани не тримають в таємниці. По-перше, колектив фірми свідомо цілком відмовився від використання синтетичних консервантів, стабілізаторів, поліпшувачів та інших замінників. Усі ласощі є натурпродуктом. У такий спосіб «Луцьккондитер» зберегло репутацію солідної і чесної фірми, яка відмовилася від додаткових прибутків на обдурюванні покупців. По-друге, неповторні солодощі — всього понад 160 найменувань — розраховані на різні статки.

— Сьогодні колектив вчиться працювати в нових умовах, що спричинені приходом на підприємство нового власника-інвестора, — розповідає директор «Луцьккондитер» Володимир Левицький. — Варто додати надзвичайно жорстку конкуренцію. Адже кожна з майже тридцяти вітчизняних кондитерських фабрик здатна забезпечити потреби свого регіону і продавати надлишки до сусіднього. Загалом вони виробляють за рік понад 830 тисяч тонн солодощів.

Нині фірма відвантажує продукцію споживачам не лише України. Смакують нею і в Росії, і в інших країнах колишнього Союзу. А незабаром матиме змогу позмагатися із західними виробниками-кондитерами. Бо нинішнього року, як розповів Володимир Левицький, на фабриці розпочнуть виготовляти смачне цукрове печиво та жувальну карамель, яких досі не випускає жодна українська кондитерська фабрика. Тож зустрічайте свята зі смакотою луцьких кондитерів, щоб у дім прийшло справжнє солодке задоволення.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Національна спілка журналістів України висловлює щире співчуття голові Донецької обласної організації НСЖУ, головному редакторові газети «Донбас» О. БРИЖУ у зв'язку з непоправною втратою — смертю дружини

Інесси Петрівни.

Виборці та обранці, бережіть паспорти!

Дорога до джерела життя

Надзвичайна ситуація

Це нагадувало документальні кадри з хроніки про життя блокадного Ленінграда у роки Великої Вітчизняної війни: біля водопровідного крана, що потворно стирчав на трубі, яка виходила зі стіни будинку, вишикувалася ціла черга з відрами, молочними бідонами, каструлями на дитячих санках і з сумками з пляшками. Територія біля цього «джерела життя» і дорога до нього були не просто витоптані у снігу, а буквально відшліфовані ногами людей і підручним транспортом з допомогою розлитої води та морозу. В перші хвилини побачена картина сприймалася як щось нереальне, підстроєне, «кіношне». На жаль, цей драматичний сюжет був справжній, як були справжніми і його герої — мешканці шахтарського Краснодона.

Надзвичайну ситуацію в місті оголосили лише наприкінці грудня, коли вдарили морози і 620 квартир чотирьох житлових кварталів — Шевченка, Шахтаря, Баракова і Лісового — залишилися без тепла. Хоча ще в листопаді частина міста вже жила без води, і тоді становище було таке серйозне, що його мали вважати надзвичайним. Весь цей час населення пристосовувалося до нових умов життя, вишукуючи способи економного споживання води в побутових умовах і її добування.

Тому перший сніг якоюсь мірою порадував. Його стали збирати і розтоплювати. В їжу споживати побоювалися, розуміючи, яку небезпеку таїть в собі ця рідина, і здебільшого використовували для прання та каналізаційних потреб. Як розповідають краснодонці, під час снігопадів мешканці дев'ятиповерхівок виходили у двори і скрізь збирали сніг, заносили його до своїх квартир, запасаючися розталою водою. Та це побутових проблем не вирішувало, а груднева відсутність теплопостачання і сильні морози ускладнили ситуацію з каналізацією настільки, що, як вважають мешканці, у нинішніх умовах її можна поліпшити лише з допомогою техніки та зусиль Міністерства з надзвичайних ситуацій.

Як запевняє заступник міського голови Краснодона Антон Мискита, підготовка до нинішнього опалювального сезону в місті пройшла набагато успішніше, ніж у попередні роки: на момент подачі тепла працювали всі котельні. Але до 20 листопада частину з них довелося зупинити, оскільки газопостачальники подачу газу припинили, тиск упав, обладнання опинилося в неробочому режимі. Морози, що настали, завершили картину: більшість систем зовсім розморозилися, зробилися непридатними. Першопричиною такої ситуації заступник міського голови назвав несвоєчасні плати за газ, борги, що утворилися за комунальні послуги, поступово підводячи до думки, що населення саме винне в тому, що на зиму залишилося без тепла. Проблема з водою, як з'ясовується, також пов'язана з теплоподачею, оскільки воду на житлові масиви подають з допомогою тепловиків. Одне слово, були б гроші — з газопостачальниками можна було б домовитися. Та все набагато складніше, ніж здається на перший погляд. Разом з тим хочеться зазначити, що надзвичайну ситуацію, викликану відсутністю теплопостачання, оголошено не лише в Краснодоні, а й у таких шахтарських містах, як Стаханов, Кіровськ, Красний Луч, Первомайськ (з 10 по 17 грудня минулого року в області було розморожено майже 700 житлових будинків). Ці міста мерзнуть і сьогодні, попри те, що більшість котелень у робочому стані. «Заморожування» житлових масивів шахтарських міст багато в чому залежить від вугільних холдингових компаній.

У Краснодоні, наприклад, є три організації, які займаються подачею тепла. Свого часу вони перебували у складі холдингової компанії «Краснодонвугілля», обслуговуючи понад 90 відсотків житлового фонду міста. Та останніми роками холдингу стало не під силу утримувати соціальну сферу, тому дві організації з трьох було передано в безпосереднє підпорядкування Міністерству палива і енергетики. З цього моменту й почалися соціальні нещастя міста: рідний холдинг з об'єктивних причин їх вирішенням не займається, оскільки є новий господар, а новий господар щодо цього жодної ініціативи не проявляє. Результат такого ставлення вже очевидний. Ось лише один епізод.

За словами лікаря дитячого денного стаціонару Молодогвардійської міської поліклініки Ірини Агуринцевої, за останній рік захворюваність серед дітей на пневмонію збільшилася у вісім разів. Причому хвороба протікає в дуже тяжкій формі. Діти хворіють цілими класами. І це не дивно. У Краснодонській СШ № 2 температура повітря у приміщенні опустилася до мінус восьми градусів. Опалення тут включили в листопаді і всього на п'ять днів. До настання сильних морозів школярі ще сиділи у своїх класах одягнені, але подальше зниження температури повітря терпіти було вже неможливо.



Тим паче, що вся опалювальна система школи розморозилася до такого стану, що її треба повністю замінити. Щоб не зривати навчальний процес, дітей розосередили по всіх навчальних закладах міста. «Як не захворіти в таких умовах?» — обурюється дитячий лікар. Справді, лікувальні процедури через холод у неопалюваних квартирах проводити не можна, і це ускладнює боротьбу з хворобою. На жаль, нинішньої зими збільшилася кількість хворих на пневмонію і серед дорослих.

Оголосивши ситуацію у Краснодоні надзвичайною, обласне керівництво доклало чимало зусиль, щоб її переломити. Але, як відомо, боротися з наслідками набагато важче, ніж з причинами. Попри те, що на відновлення теплосистеми кинуто додаткові та резервні засоби (техніка, люди, фінанси) і намічено конкретні терміни — завершити роботи до 19 січня, — відновлювальний процес йде не так результативно, як планується. Без додаткової допомоги не обійтися.

До Краснодону вона надійшла з боку відкритого акціонерного товариства «Донбасенергобуд», до керівництва якого звернулася влада міста. Трест «Донбасенергобуду», яким керує Олександр Клименко, уклав підряд з Краснодонським водоканалізаційним господарством на поліпшення водопостачання міста. Виконання всіх заходів намічено завершити до кінця березня 2002 року, але, враховуючи важливість і актуальність краснодонської проблеми з водою, керівники акціонерного товариства вирішили завершити технічні роботи набагато раніше, і вже в лютому подача води в місто має становити 20 тисяч кубів.

Олександр Клименко не залишився байдужим і до інших проблем мешканців міста. Насамперед його хвилюють діти. Отож він відгукнувся на прохання керівників міста допомогти повернути до життя котельню північно-західного району Краснодона і відновити опалювальну систему СШ № 2, причому в найкоротші терміни, щоб діти вже на початку лютого повернулися до навчання у своїй школі. Порадувало ВАТ «Донбасенергобуд» також іншою ініціативою. Стурбовані зростанням захворювань серед дітей, добровільні шефи передали Молодогвардійській лікарні ліки й вітаміни, що попереджують простудні та вірусні захворювання. Крім того, сьогодні створюються бригади лікарів, спеціалістів, які почнуть обстежувати мешканців міста і консультуватимуть їх. З цією метою зібрано списки тих, хто потребує лікування. Планується, що за день лікарі оглядатимуть близько 80 дітей від одного місяця до 15 років. 1500 дітей пройдуть стаціонарне лікування.

На початку другої декади січня на Луганщині потепліло. З одного боку, краснодонців це потішило, з другого — дещо засмутило. Сніг став танути і разом з ним —можливість збирати розталу воду. Та й дорога до «джерела життя» без санчат стала важчою...

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Золотий ключик із пластмаси

Приватизація, як інстумент ринкових перетворень, за задумом мала привести не лише до роздержавлення підприємств, а й встановити більш справедливі господарські відносини, коли робітники стають фактичними їх співвласниками, акціонерами. Проте дійсність, на жаль, дуже далека від високих цілей.

Так, новий виток отримало скандальне розслідування ситуації на Київському заводі полімерних матеріалів. Заступник голови Фонду держмайна України Дмитро Парфененко заявив: «Уже в листопаді ми маємо намір провести ще одну перевірку законності його приватизації. Після чого ФДМ, можливо, прийме рішення про реприватизацію цього підприємства».

Судячи з цього, київське ВАТ «Укрпластик» (так тепер називається колишній завод полімерних матеріалів) очікують непрості часи. Виною — приватизація, здійснена з багатьма вельми показовими «помилками». В усякому разі документи, що перебувають у Фонді держмайна, дають підстави вважати, що під час її проведення держава не дорахувалася щонайменше кількох десятків мільйонів доларів.

Саме тому колишній перший віце-прем'єр України Юрій Єхануров просив ФДМУ і Головне контрольно-ревізійне управління України забезпечити проведення перевірки приватизації ВАТ «Укрпластик» і про результати повідомити уряд та СБУ. Проте розпорядження, що називається, зависло. Можливо, через зміну складу Кабінету Міністрів.

Взагалі схема приватизації «Укрпластику», застосована компанією «Агрокомплекс», до болю знайома будь-кому, хто хоч раз мав справу з, м'яко кажучи, нечесною ділбою майна. Для початку фірма, котра відважилася на те, щоб дешево заволодіти заводом, що сподобався, орендує в нього виробничі потужності. Потім виділяє підприємству кредит. Після цього, у найнесприятливіший для виробничників момент, вимагає повернути борг назад і, оскільки з фірмою не можуть розрахуватися — банкрутить завод, купуючи його акції за викидною ціною.

Щодо приватизації «Укрпластику», яка відбулася 17 червня 1994 року, то в неї було привнесено такі ноу-хау, що за ними можна писати дисертацію про маніпуляції з колишньою державною власністю. При цьому для того, щоб зрозуміти всі місцеві нюанси, слід зазирнути в благополучний для заводу 1988 рік. Саме тоді Рада Міністрів колишнього СРСР придбала й передала йому імпортне оснащення для випуску поліпропіленової плівки вартістю 31,5 млн. доларів.

1992 року колектив нинішнього «Укрпластику» перейшов на оренду і, як того вимагав закон, держмайно було інвентаризовано й оцінено. Все, за винятком саме імпортного обладнання, яке, зауважимо, було змонтовано й налагоджено.

1994 року настав період «великої» приватизації. Не завантажуватимемо читача хитрими маніпуляціями, зазначимо тільки, що під час її проведення залишкову вартість підприємства було оцінено в 57 849 тисяч доларів! Після такої оцінки «Агрокомплекс» запропонував заводові кредит на суму 13 млрд. купоно-карбованців для запуску виробництва. Як це частенько траплялося, виділені кредити протягом двох років не було повернуто приватному кредитору, та й кредитор не поспішав з їх поверненням. Проте 1995 року «Агрокомплекс» раптово подав позов до арбітражного суду Києва з вимогою повернути грошові кошти. Над підприємством нависла загроза банкрутства, а «Агрокомплекс» зробив перший крок до здобуття слави удачливого «банкрутника».

Колектив заводу спочатку вступив у боротьбу з «Агрокомплексом». На рішення арбітражного суду було подано протест до київської міської прокуратури. Але, несподівано й невідомо, з яких мотивів, керівництво підприємства пішло на мирову з кредитором. Внаслідок цього 6 квітня 1996 року було підписано угоду, зовні абсолютно чесну і юридично правильну для обох сторін: «Агрокомплекс» отримав 51% акцій, а взамін зобов'язався інвестувати у підприємство 2 млн. доларів.

Далі «Агрокомплекс» робить відкриття нових методів інвестування, застосувавши ноу-хау. На суму інвестицій у 2 млн. доларів фірма закуповує в «Укрпластику» кілька одиниць обладнання. З числа того, яке раніше не було враховане під час інвентаризації. І тут-таки здає його в оренду цьому самому заводові! Тобто компанія купує обладнання сама в себе і інвестує його, по суті, у своє-таки виробництво! За цього нікого не бентежить, що завод-банкрут, майно якого оцінене в 58 тисяч доларів, фактично володіє обладнанням, ціна якого в сотні разів перевищує цю суму.

Отже, «Агрокомплекс» отримав у власність не враховане раніше державне майно. Докоряти за це керівника фірми Олександра Галкіна немає сенсу. Будь-який спритний бізнесмен не від того, щоб узяти те, що погано лежить. Ось тільки дрібні акціонери з таким розвитком подій не погодилися.

Вони створили власну асоціацію і не припиняють спроб домогтися перегляду результатів приватизації. Тим паче, що її плодами, на думку Алли Мукшименко, виконавчого директора громадської організації «Добробут акціонерів», створеної трудящими «Укрпластику», користується фактично лише «Агрокомплекс». Так, «бухгалтерська арифметика» ВАТ, яку було озвучено на загальних зборах акціонерів цього року, викликає у них величезні сумніви.

Пан Галкін доповів, що за звітний період (2000 рік) ВАТ було отримано прибуток у розмірі 8,8 млн. гривень. А за підрахунками членів «Добробуту акціонерів» ця цифра далека від дійсності. Тільки на імпортному обладнанні, про яке йшла мова вище, було виготовлено 300 тонн поліпропілену і 150 тисяч тонн поліетилену. За відпускної ціни поліетиленової плівки, без урахування ПДВ, від 2,8 до 3 доларів за кілограм, наприклад, до Росії минулого року було відвантажено 600 тонн продукції. А північний сусід —далеко не єдиний її споживач. Тобто, роблять висновок дрібні акціонери, цінне обладнання, яке належить і до сьогодні державі, незаконно використовується в інтересах приватної фірми «Агрокомплекс».

Оцінку всьому тому, що сталося та що відбувається, і збирається, як уже зазначалося, дати Фонд держмайна України. Тільки з яким результатом?

Олександр СОМОВ,
Олег ГАВРИШ.

Жар-птиця династії Монастирських

Сталеві магістралі

...Низько вклонився Іван-царевич батьківському дому і за велінням царя пішов за тридев'ять земель у тридесяте царство на пошуки невловимої жар-птиці.

— Дідусю — п'ятирічний хлопчик міцніше пригорнувся до оповідача. — А дорога в те царство далека?

— Дуже далека, Женю. Буває, що й за ціле життя не вдасться здолати.

— А тобі вдалося?

— Вдалося внучку.

— І там жар-птиць на всіх вистачить?

— На всіх.

— А ти свою зумів упіймати?

— Зумів.

— Мабуть, найгарнішу серед них?

— Звісно, найгарнішу.

— Розкажи мені про неї...

...Який нестримний плин часу. Здається, ще вчора сам перепитував свого діда про цю казкову птаху і ось незчувся, як 53 роки свого життя, наче за спину кинув. Утім, думати так — бога гнівити. Доля хоч і не балувала його, але й не кривдила: наділила і характером, і честолюбством. Двох синів, якими можна пишатися, зростили з дружиною Тетяною. І ось уже третє покоління Монастирських спинається на ноги їм на радість.

Свою жар-птицю уродженець далекого села Вівся, що на Хмельниччині, Сергійко Монастирський зустрів саме в п'ятирічному віці. Вона промчала повз них з батьком на одному із залізничних переїздів огнедишним драконом, огорнула з ніг до голови клубами пару, оглушила пронизливим гудком і за мить розтанула за горизонтом.

Ця зустріч і визначила подальшу долю сільського хлопчика. Та до крила заповітної птахи лише доторкнувся аж через 17 років, після служби в армії, де, між іншим, отримав посвідчення водія другого класу. Тож, повернувшись додому, сержант запасу Сергій Монастирський влаштовується водієм потужного КРАЗу в Закуп'янське кар'єрне управління. Здавалося б, що ще потрібно молодому парубкові? Робота, хоча й пильна, зате місячний заробіток частенько «зашкалював» за 300 карбованців. Не одна місцева красуня потайки сохла по синьоокому легеню, не одна мріяла прихилити його кучеряву голову до свого серденька. Можливо, якійсь із них це і вдалося б зробити, якби серце легіня потайно не ятрила думка про невпійману жар-птицю. Тож їздив на автомобілі, а душа стриволеною птахою рвалася за крилатою мрією на волю. І таки вирвалася. За якісь півроку махнув рукою на престиж, заробіток і статки, які він обіцяв у майбутньому, і рішуче змінив шоферську «баранку» на... кочегарську лопату — пішов помічником (насправді — кочегаром) машиніста паровоза підприємства під'їзних залізничних колій, де щозміни перелопачував до шести тонн вугілля.

Батьки поставилися до вибору сина з розумінням, бо знали про потаємне бажання Сергія, а ось чимало друзів і знайомих, хто відкрито, а хто — за спиною, недвозначно крутили пальцями біля скроні: хлопець, либонь, несповна розуму. Однак цим «дружнім» епатажем він не дуже переймався: вчинене хоча і на один крок, але наблизило його до найзаповітнішої мрії — стати капітаном сталевих магістралей.

Швидко казка мовиться, та не швидко діло робиться. Робота кочегаром стала чи не найлегшою сходинкою на нелегкому шляху до тридесятого царства, де на кожного чекає заповітна жар-птиця. Відтоді Сергій йшов туди за нею ще довгих сім років і сім місяців, закінчивши по дорозі спочатку Краснолиманське залізничне училище, а потім — Лубенську технічну школу машиністів паровозів і тепловозів.

І був день, і була ніч. І нарешті настав ранок 21 січня 1978 року, коли машиніст локомотивного депо Смородине Сергій Іванович Монастирський піднявся з помічником у кабіну тепловоза, щоб вирушити в свій перший самостійний рейс. 27-річному машиністові належало провести за маршрутом Смородине—Ворожба вантажний потяг вагою 3,5 тисячі тонн.

— Не лякала така велика відповідальність?

— Страху не було. Впевненості додавала присутність у рейсі мого наставника, машиніста-інструктора Віктора Васильовича Сіряченка, без допомоги якого навряд чи коли-небудь я став би машиністом. Зате хвилювання і емоцій вистачало: «Здійснилося! Та досяг мети, до якої йшов понад два десятиріччя».

...Машиніст дає гудок, і состав, підкоряючись його волі, рушає з місця, повільно набираючи швидкість. І доки не зник за поворотом, Сергій бачив тендітну постать дружини з їхнім дворічним первістком Сашком на руках.

З калейдоскопічною швидкістю збігали роки, а з ними відшліфовувалася Сергієва майстерність, який довів місячний рахунок рейсів до двох дюжин. Саме в одному з них і довідався про другого сина — Романа.

— Нашого полку прибуло, — жартували з цього приводу колеги. — У сім'ї Монастирських третій машиніст зростає.

Як у воду дивилися. На той час, а йшов 80-й, Сергій вже не поступався майстерністю ні своєму наставникові, ні таким корифеям залізничних магістралей, як тодішні депутати Верховної Ради України Анатолій Гурін, Іван Калашник, Борис Віленський. Спочатку портрет Монастирського з'явився на Дошці пошани депо, потім — Сумського відділка і, нарешті, — Південної залізниці. Однак справжня слава прийшла до нього знову-таки в січні 86-го, коли бригадам Монастирського і Валерія Савіна (нині заступник начальника локомотивного депо Смородине) довірили провести перший на Південній залізниці здвоєний великоваговий потяг вагою 8100 тонн і довжиною 1525 метрів.



— Сергій Іванович був у цьому здвоєному оркестрі першою скрипкою (він головний тепловоз), — з гордістю згадує Віктор Сіряченко. — І зіграв свою партію, наче музикант-віртуоз, не взявши жодної фальшивої ноти. Я так навряд чи зумів би.

Після цього на іменинника звідусіль посипалися почесті, нагороди. Про цей рейс написали десятки газет — від районки до «Правды». А невдовзі герою запропонували підвищення — посаду машиніста-інструктора, мовляв, кому, як не тобі, підтягувати молоде поповнення до свого рівня. Два тижні тримав кругову оборону Монастирський і здався, коли попередили про вірогідність партійної догани «із занесенням». З почесного «заслання» Сергія звільнив через півтора року особисто начальник залізниці. Після цього ще одинадцять років під милий серцю перестук вагонних коліс на повні груди вдихав п'янкі пахощі рідних полів і лісів, настояні на м'яті і чебреці. І тільки в 97-му остаточно дав згоду перейти на посаду машиніста-інструктора.

Тепер навчати інших...

У локомотивному депо Смородине кілька робочих династій. Однак найбільша і, мабуть, найшанованіша, династія Монастирських: обидва сини працюють помічниками машиніста, обидва навчаються в Харківській академії залізничного транспорту. Тож їхні жар-птиці в руки їм ще не далися.

— Дідусю, дідусю, — перервав спогади вимогливий голос онука. — А я зможу колись зловити свою жар-птицю?

— Обов'язково зможеш.

— Таку гарну, як і твоя?

— Думаю, набагато кращу.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Новинка вітчизняного ринку

Якість — європейська

Хмельницьке державне виробниче об'єднання «Новатор», яке протягом багатьох років спеціалізується на виробництві складного радіоелектронного обладнання для авіації, розпочало серійне виробництво високоякісних квартирних лічильників питної та теплої води. Чим вмотивований такий крок і яка особливість нового приладу? Про це розповідає директор підприємства з питань маркетингу Владислав ПЕТЯК:

— Справді, сьогодні ринок лічильників води достатньо насичений і є серйозна конкуренція. Однак вирішальними чинниками в завоюванні своєї ніші у цьому напрямі може бути тільки високий технічний рівень, відмінна якість продукту і доступна ціна. З огляду на цю прописну істину світової економіки ми ще на підготовчому етапі провели глибокий аналіз продукції, яку пропонують українські виробники та провідні фірми Європи, їх конструктивні особливості та останні досягнення в цій галузі. Фахівці підприємства ознайомилися з технологією виробництва лічильників на цих підприємствах, їх рівнем оснащення.

Реалізуючи цю тезу, ми залучили великі кошти для придбання найсучасніших технологічних ліній та верстатів швейцарських і німецьких виробників. Водночас впроваджено центр машинного проектування з відповідним програмним забезпеченням.

При проектуванні конструкції лічильників врахували той чинник, що для забезпечення стабільності метрологічних характеристик протягом 12 років експлуатації однією з важливих умов є застосування матеріалів зі стабільними параметрами, з яких виготовлються складові частини лічильників. Тому і для виготовлення елементів лічильного механізму використовуємо матеріали провідних західноєвропейських виробників з високою репутацією тільки першої категорії.

Корпус лічильника ми зробили з високоякісної латуні і для забезпечення антикорозійних властивостей та естетичного вигляду фарбуємо за сучасною технологією методом електростатичного порошкового покриття.

Ми зважили також на ту особливість, що найчутливішими з точки зору наявності агресивних домішок у воді є рухомі частини вимірювального механізму. Тому для виготовлення осі крильчатки застосували найстійкішу антимагнітну сталь 36НХТЮ, яка встановлюється на опорах із натурального твердого каміння. В лічильникові води встановлено по сім агатових або корундових опор, котрі забезпечують довгостроковий термін експлуатації та об'єктивний облік спожитої води.

Хотів би звернути увагу на ще одну важливу деталь з точки зору споживача. Ми помітили, що у лічильний механізм деяких товаровиробників потрапляє вода, а це призводить до запотівання і забруднення лічильника. Отож наші конструктори також добре попрацювали, щоб забезпечити (і таки забезпечили!) надійну герметизацію.

І останнє — складання лічильників здійснюємо винятково з деталей власного виробництва, що проходять жорсткий контроль якості. А це дало можливість і достатньо здешевити в цілому наш продукт, що і забезпечить, гадаю, достатній попит на вітчизняному ринку.

— А скажіть, будь ласка, як можуть придбати громадяни ваш лічильник в інших регіонах?

— Завод не обмежується лише випуском та збутом приладів. Ми пропонуємо й інші послуги, зокрема відкриваємо в різних регіонах свої представництва, які здійснюють не тільки реалізацію та встановлення лічильників, а й забезпечують сервісне обслуговування, гарантійний та післягарантійний ремонти, постачаємо стенди для перевірки та ремонту останніх. Маючи сучасний автомобільний парк, оперативно здійснюємо доставку необхідної кількості і лічильників, і кранів, фільтрів у всі регіони України.

Достатньо нам зателефонувати: (03822) 2-39-53, 2-91-37 або направити замовлення електронною поштою E-mail: office@novator.kt.ua, і ми все розкажемо і відправимо.

Розмову вів Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Комп'ютери — інтернату

В рамках акції «Дітям України» державна податкова адміністрація Миколаївської області надала Широколанівській школі-інтернату Веселинівського району комп'ютерний комплекс і комплект водопровідних труб. Одержали в подарунок комп'ютери і вихованці Степівського будинку-інтернату Миколаївського району. Працівники податкової адміністрації взяли собі за мету: у кожному районі області обладнати по два комп'ютерні класи.

Губернаторський буханець

«Губернаторський» — 800-грамовий пшенично-житній батон, який з'явився на прилавках миколаївських магазинів, — не реверанс колективу хлібозаводу № 1 у бік облдержадміністрації. Буханець хліба нового сорту обходиться покупцям на 15—20 копійок дешевше за собівартість — кошти на дотацію знайшла адміністрація області.

Ще два з лишком роки тому акціонерне товариство «Миколаївхліб» було у глибокій економічній і фінансовій ямі. Новий голова правління Анзор Ішхнелі так налагодив справу, що за короткий час підприємство відновило обсяги виробництва. Тут ліквідували заборгованість у зарплаті (нині вона становить в середньому понад 500 гривень). Як гриби після дощу, пішли, нові сорти: «елітний», «миколаївський», «горожанин»... Список цей обов'язково продовжиться. І на всеукраїнському ринку хліба вироби миколаївського підприємства мають високий рейтинг, окремі сорти відзначено медалями на виставках.

Міцна економіка дає можливість займатися благодійництвом. Більше року перший хлібозавод безплатно постачає хліб в обласну дитячу інфекційну лікарню.

Анатолій РОМАНЮК.

Миколаїв.

...Машиніст дає гудок, і состав, підкоряючись його волі, рушає з місця

Баланс на 01.01.2002 АБ «АВТОРИТЕТ»

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2001	2000
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	1918	6032
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	2017	2336
3	Кошти в інших банках	4723	1705
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	19179	19058
6	Інвестиційні цінні папери	2	2
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	2858	3138
9	Нараховані доходи до отримання	758	498
10	Інші активи	135	117
11	Усього активів	31590	32886
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	1060	0
13	Кошти клієнтів	3284	7437
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	23	13
17	Інші зобов'язання	105	91
18	Усього зобов`язань	4472	7541
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	20551	19135
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	220	220
24	Результати переоцінки	1470	1470
25	Нерозподілений прибуток	4877	4520
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0	0
27	Усього власного капіталу	27118	25345
28	Усього пасивів	31590	32886

Голова Правління **О.М. Новіков**
В.о. головного бухгалтера **Т.В. Мошковська**

Звіт про фінансові результати на 01.01.2002 АБ «АВТОРИТЕТ»

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2001	2000
1.1	Процентний дохід	3520	4106
1.2	Процентні витрати	(567)	(1279)
1	Чистий процентний дохід	2953	2827
2.1	Комісійний дохід	601	806
2.2	Комісійні витрати	(108)	(130)
2	Чистий комісійний дохід	493	676
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	(418)	107
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	46	7
8	Операційний дохід	3074	3617
9	Загальноадміністративні витрати	(1013)	(1115)
10	Витрати на персонал	(1353)	(946)
11	Прибуток від операцій	708	1556
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(67)	(589)
13	Прибуток до оподаткування	641	967
14	Податок на прибуток	(284)	(47)
15	Прибуток після оподаткування	357	496
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	Чистий прибуток/ збиток банку	357	496
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Голова Правління **О.М. Новіков**
В.о. головного бухгалтера **Т.В. Мошковська**

Звіт про фінансові результати АБ «Банк регіонального розвитку» на 31 грудня 2001 року

(Тис. грн.)

Найменування статті	За 2001 рік	За 2000 рік
Процентний дохід	15779	6887
Процентні витрати	(7492)	(2034)
Чистий процентний дохід	**8287**	**4853**
Комісійний дохід	2756	1723
Комісійні витрати	(401)	(39)
Чистий комісійний дохід	**2355**	**1684**
Чистий торговельний дохід	639	124
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	141	0
Інший операційний дохід	5	10
Операційний дохід	**11427**	**6671**
Загальноадміністративні витрати	(4655)	(2474)
Витрати на персонал	(2688)	(1007)
Прибуток від операцій	**4084**	**3190**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(2120)	(1983)
Прибуток до оподаткування	**1964**	**1207**
Податок на прибуток	(599)	(489)
Прибуток після оподаткування	**1365**	**718**
Чистий прибуток/ збиток банку	**1365**	**718**
Чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	0,084	-
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	0,084	-

Баланс АБ «Банк регіонального розвитку» на 31 грудня 2001 року

(Тис. грн.)

Найменування статті	За 2001 рік	За 2000 рік
АКТИВИ		
Кошти та залишки в НБУ	4129	8103
Кошти в інших банках	34957	23036
Кредити та заборгованість клієнтів	63520	29223
Інвестиційні цінні папери	4209	4202
Основні засоби та нематеріальні активи	2875	1801
Нараховані доходи до отримання	1662	840
Інші активи	982	618
Усього активів	**112334**	**67823**
ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
Кошти банків	32144	2700
Кошти клієнтів	52755	48806
Боргові цінні папери, емітовані банком	0	630
Нараховані витрати до сплати	363	51
Інші зобов'язання	5505	134
Усього зобов`язань	**90767**	**52321**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	18803	14103
Резерви	125	89
Нерозподілений прибуток	2639	1310
Усього власного капіталу	**21567**	**15502**
Усього пасивів	112334	67823

Відкрите акціонерне товариство «Інформаційно-ресурсний центр Львівського АПК» (ЗКПО 22395884, м. Львів, просп. В. Чорновола,63/207) повідомляє, що згідно рішення Загальних зборів (протокол № 5 від 31.12.2001 р.) була проведена реорганізація ВАТ шляхом виділення з нього товариства з обмеженою відповідальністю «Агролан» (ЗКПО 31817710, Львівська область, Жовківський район, с. Добросин), яке є правонаступником ВАТ «Інформаційно ресурсний центр Львівського АПК» в частині майнових прав і обов'язків, що перейшли за розподільчим балансом. Емісія акцій не проводилась. Розмір статутного фонду ВАТ «Інформаційно-ресурсний центр Львівського АПК не змінювався. Розподільчий баланс затверджений Радою ВАТ 15 січня 2002 р.

Постановою від 28.01.2002 р. **ТОВ «Тенар-Лак»** визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

ВАТ «Шепетівський цукровий комбінат» повідомляє, що 26 березня 2002 р. о 13.00 відбудуться загальні звітно-виборні збори акціонерів за адресою: м. Шепетівка, вул. Старокостянтинівське шосе, 18 (клуб цукрокомбінату).

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік та основні напрями діяльності товариства на 2002 рік.
2. Звіт спостережної ради про роботу за 2001 рік.
3. Звіт ревізійної комісії про роботу за 2001 рік та затвердження річного звіту і балансу підприємства.
4. Внесення змін та доповнень до Статуту.
5. Вибори голови правління.
6. Вибори членів правління.
7. Вибори членів ревізійної комісії.
8. Вибори членів спостережної ради.

Реєстрація учасників — 26 березня 2002 року з 9.00 до 12.45. Для участі в зборах акціонерів потрібно при собі мати паспорт, а представникам акціонерів —паспорт і довіреність.

Телефони для довідок: 8 (03840) 5-41-53, 5-51-61.

Правління ВАТ «Шепетівський цукрокомбінат».

Результати діяльності ПРОМІНВЕСТБАНКУ станом на 01.01.02 р.

01001, Київ, пров. Шевченка, 12
тел.: 201-51-20, факс: 229-14-56
Ліцензія НБУ №1 від 31.07.2000

Балансовий звіт (тис.грн.)

Найменування статті	на 01.01.2002
АКТИВ	
Грошові кошти в касах банку	179 423
Рахунок банку в Нацбанку	161 726
Кошти банку в інших банках	54 129
Кредити, надані клієнтам	2 819 104
Інші активи	682 073
БАЛАНС:	**3 896 455**
ПАСИВ	
Коррахунки інших банків	5 201
Кредити та депозити інших банків	3 516
Кошти клієнтів	2 993 041
Інші депозити	28 941
Інші пасиви	91 782
КАПІТАЛ БАНКУ, всього	773 974
в тому числі:	
зареєстрований статутний капітал	200 175
БАЛАНС:	**3 896 455**

Результати фінансової діяльності (тис.грн.)

Доходи	Витрати
961 148	883 250
Балансовий прибуток	77 898

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю Виробничо-комерційна фірма **«Укрбудтехнології»** (код 30263566), 03035, м. Київ, вул. Урицького,45 повідомляє про зменшення статутного фонду до суми 13800 грн.

До уваги акціонерів ВАТ «Концерн Галнафтогаз»

27 березня 2002 року в 11.00 за адресою: м. Львів, вул. Пластова, 1, відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Концерн Галнафтогаз»

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ «Концерн Галнафтогаз» за 2001 рік.
2. Інформація про діяльність Ради Товариства.
3. Про порядок розподілу прибутку за 2001 рік.
4. Про розмір і порядок виплати дивідендів за 2001 рік.
5. Про порядок розподілу прибутку на 2002 рік.
6. Зміни в персональному складі органів управління.
7. Про внесення змін та доповнень до статутів дочірніх підприємств.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 9.00 до 10.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

- документ, що посвідчує особу;
- доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Пропозиції акціонерів щодо доповнень порядку денного зборів приймаються не пізніше як за 30 днів до їх скликання.

Телефон для довідок: (0322) 97-14-90.

Рада директорів.

Закрите акціонерне товариство **«Укрсільгосптранс»,** код ЗКПО 23517603, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Героїв Севастополя,5-А, повідомляє про свою перереєстрацію в зв'язку із зміною організаційно-правової форми у Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрсільгосптранс».

Господарським судом м. Києва (01003, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено справу № 23/78 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Проміндустрія», юридична адреса та реквізити: м. Київ, вул. Металістів, 17, к. 401, р/р 26006105101 в АКБ «ОЛБанк», МФО 322885, код ЄДРПОУ 21568696.

Розпорядником майна призначено Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія № 000411 від 05.04.2000 р.).

Господарський суд приймає претензії кредиторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Фінансова звітність

АВІА**ТЕК**БАНК
за 4-й квартал 2001 року
Ліцензія НБУ №108 від 10.12.2001 р.

Україна, 01135, Київ, пр. Перемоги, 14
Тел./Факс: (380 44) 461-50-00, 461-55-22, 461-53-38
www.aviatekbank.com

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Стаття	01.01.2002
Доходи	**17379**
Процентні доходи	10374
Комісійні доходи	3385
Результат від торговельних операцій	3357
Інші банківські операційні доходи	226
Інші небанківські операційні доходи	37
Витрати	**15369**
Процентні витрати	5463
Комісійні витрати	492
Інші банківські операційні витрати	1024
Інші небанківські операційні витрати	8908
Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	-666
Податок на прибуток	**148**
Чистий прибуток (збиток)	**2009**

Голова правління: **Горкун С. І.**
Головний бухгалтер **Бакланова І.В.**

Балансовий звіт

(тис. грн.)

Стаття	01.01.2002
АКТИВИ	
Кошти та залишки в НБУ	4250
Кошти в інших банках	71732
Розрахунки з підвідомчими філіями	5772
Цінні папери на продаж та інвестиційні папери	3867
Кредити та заборгованість клієнтів	23861
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	84
Основні засоби та нематеріальні активи	7094
Нараховані доходи до отримання	514
Інші активи	1498
Усього активів:	**118672**
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
Кошти банків	47237
Кошти клієнтів	34532
Розрахунки з підвідомчими філіями	5772
Інші депозити	994
Нараховані витрати до сплати	307
Інші зобов'язання	138
Усього зобов'язань	**88980**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
Статутний капітал	22965
Резерви	266
Нерозподілений прибуток	4452
Прибуток за 2001 рік	2009
Усього власного капіталу	**29692**
Усього пасивів:	**118672**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Правекс-Мобіл» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 01021, м. Київ, Кловський узвіз, 9/2 протягом двох місяців.

Закрите акціонерне товариство «Правекс-Лізинг» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 01021, м. Київ, Кловський узвіз, 9/2 протягом двох місяців.

АТ «Концерн «Правэкс» сообщает об утере Свидетельства о государственной регистрации от 30.05.1995 г. № 19130662, которое считать недействительным.

Хто йде — шлях подолає

(Початок на 1-й стор.).

Під час зустрічі сторони обговорили стан двосторонніх відносин, відзначивши, що вони є дружніми та добросусідськими і мають приносити не тільки моральне задоволення, а й бути економічно вигідними. Зі свого боку, Ференц Мадл підкреслив, що його країна надає «винятково ї важливості» розвиткові співробітництва з Україною, історія відносин з якою налічує не одне століття.

Обговорюючи актуальну для обох країн тему парламентських виборів, сторони відзначили більший рівень політичної структуризації угорського парламенту. На думку пана Мадла, в його країні нині «політична палітра набагато стрункіша ніж в Україні». Сторони погодилися, що всі політичні сили, які беруть участь у виборчому процесі, мають пам'ятати про інтереси держави, не втрачати почуття патріотизму і не допускати розвитку дезінтеграційних процесів під час боротьби. За прогнозами Івана Плюща, на наступних виборах конкуруватимуть близько шести об'єднань, які увійдуть до складу ВР. Саме навколо цьогорічних переможців гуртуватимуться політичні сили на виборах 2006 року, вважає він.

Олег ДЕНИСОВ.

Розширення НАТО зміцнить безпеку

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко відвідав з офіційним візитом Латвію. В Ризі він зустрівся з латвійським міністром закордонних справ Індулісом Берзіньшем. Сторони обговорили питання співробітництва між нашими країнами і проблему розширення НАТО. Анатолій Зленко наголосив: розширення Північноатлантичного альянсу зміцнить зону безпеки та стабільності в Європі, й кожна країна має право вибирати модель своєї безпеки. У свою чергу, Індуліс Берзіньш висловився на підтримку тіснішої співпраці України з НАТО. На переговорах було порушено також питання становища української діаспори в Латвійській Республіці. Глава зовнішньополітичного відомства України подякував колезі за підтримку української школи в Ризі.



Без Арафата про Арафата

Ізраїльський прем'єр-міністр Аріель Шарон перебуває в США для переговорів з президентом Бушем. Його мета — змусити адміністрацію США забути про Ясіра Арафата та визначити кандидатуру нового палестинського лідера. З одного боку, завдання в Шарона не надто складне, зважаючи на те, що останні кілька тижнів адміністрація Буша підтримувала позицію Ізраїлю, який чинить тиск на Арафата. Але з другого — ще восени ізраїльтян непокоїло те, що через бажання сподобатися ісламському світові Сполучені Штати робили поступки палестинцям і тисли на Ізраїль, вимагаючи мирних переговорів із Арафатом. Крім того, ізраїльтян турбує, як діятиме Ірак, якщо США візьмуться воювати з ним по завершенні операції в Афганістані (нещодавно у цьому зв'язку ізраїльський Кнесет надав 200 млн. доларів на заходи безпеки від зброї масового ураження).

А за день до прем'єра у Вашингтоні тему усунення Арафата розвивав міністр оборони Ізраїлю Біньямін Бен-Елізер. На зустрічі з держсекретарем США Коліном Пауеллом він уперше прямо сказав, що нинішньому лідерові Палестини треба знайти «більш реальну заміну». Досі цю тему обговорювали неофіційно. А надто жваво про це почали казати після того, як минулого тижня Шарон провів таємну зустріч зі спікером палестинського парламенту Ахмедом Куреї та двома найближчими помічниками Арафата.

Чи здобуде ідея «ліквідувати» політика Арафата підтримку офіційного Вашингтона? А головне, чи допоможе це в розв'язанні кризи? Дати відповідь на запитання може віце-президент США Дік Чейні, котрий наступного тижня відвідає Ізраїль та вісім інших країн Близького Сходу.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку АП: а тим часом палестинський лідер займається вихованням палестинських дітей...

Підроблені паспорти

Прикордонна служба Гельсінкі повідомила, що в 2001 році вона вилучила в пасажирів у повітряному та морському портах міста 1239 фальшивих документів. 80 відсотків із них — це підроблені паспорти держав ЄС.

Фінська влада зробила висновок, що ділки міжнародного підпільного бізнесу почали виготовляти фальшиві паспорти країн ЄС, що входять до Шенгенської зони. З'ясувалося, що «виправляти» такі документи вигідніше та надійніше, ніж підробляти самі шенгенські візи в паспортах інших держав.

— Минулого тижня, — розповів журналістам майор прикордонної служби Гельсінкі Янне Піїройнен, — ми затримали двох іранців, які летіли до Токіо. Один із них мав італійський паспорт, другий — іспанський. Обидва були майстерними підробками...

Багато фальшивих паспортів, за відомостями майора, нині виготовляють у Таїланді, звідки їх переправляють партіями в Європу. В 2001 році прикордонники Фінляндії затримали пасажира, в саквояжі котрого лежали 180 чистих паспортів.

— З паспортами країн Шенгенської зони, — вів далі Янне Піїройнен, — легше пересуватися в рамках Європейського союзу. Такі паспорти не потребують шенгенської візи, бо це безвізова зона для вказаних країн, а документи володарів третіх держав вивчають уважніше...

Прикордонники Суомі не приховують, що їм вдається виявляти приблизно 10 відсотків нелегальних перевезень фальшивих паспортів. Гє означає, що тільки через Фінляндію до Європи провозять майже 12 тисяч підроблених документів.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Грузія визнала: Гелаєв у Панкісі

Міністр держбезпеки Грузії Валерій Хабурдзанія заявив, що розшукуваний Росією чеченський польовий командир Руслан Гелаєв може перебувати в Панкіській ущелині.

За одними даними, Гелаєв зовсім недавно перебував в ущелині, за іншими — його там не було й нема. Схоже, постійного укриття в ущелині він усе-таки не має. Згідно з оперативними даними держбезпеки, групи чеченців у Панкіській ущелині постійно передислоковуються і стежити за пересуваннями таких загонів, а особливо окремих осіб, дуже складно. Відповідаючи на запитання, скільки саме бойовиків у Панкісі, Хабурдзанія сказав, що «тисячі точно там немає».

Грузинська сторона готується до проведення операції із знешкодження бойовиків у цьому районі власними силами. Поки що не йдеться про спільну операцію з російськими спецслужбами.

А напередодні одкровень глави держбезпеки Грузії гостру заяву зробив міністр оборони Росії Сергій Іванов, який сказав під час прес-конференції у Мюнхені, що «Грузія не в змозі прибрати чеченські банди з Панкіської ущелини і навести там порядок». І підкреслив, що Росія про ситуацію в Панкіській ущелині судитиме «за конкретними справами, а не за заявами та деклараціями», під якими розуміє арешт усіх терористів і бойовиків та наступну видачу їх російським правоохоронним органам. На відміну від Хабурдзанія, глава оборонного відомства РФ чеченців підрахував — їх виявилося 150—200 осіб.

Важко сказати, відбудеться все-таки спільна операція чи ні. Річ у тім, що грузинський міністр ухилився від відповіді на запитання: що буде, коли грузинські спецслужби з гелаєвцями не впораються?

Є різні думки щодо цього. Приміром, колишній міністр оборони Грузії Тенгіз Кітовані, котрий мешкає в Москві, вважає, що операція США в Афганістані дасть змогу Росії практично відкрито готувати операцію на території Грузії. Залишається чекати розвитку подій...

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Мандат продовжать?

Уряд Македонії має намір просити миротворців НАТО продовжити термін їх перебування в цій країні. Згідно із запитом, мандат миротворців та їх чисельність не зазнають змін. Прем'єр-міністр Любчо Георгієвський надішле такий запит керівництву Північноатлантичного альянсу. Місію НАТО було створено в Македонії у вересні 2001 року.

«Єврофайтер» зачекає

Після того, як міністр оборони Федеративної Республіки Німеччина Рудольф Шарпінг підписав угоду про закупівлю 73 військових транспортних літаків «Аеробус-400 М», з'ясувалося, що бюджет його відомства має кошти лише на 40 машин. Для придбання решти бракує 3, 5 мільярда євро.

Однак військові продовжують наполягати на своєму. Тоді запротестувала Рахункова палата, фахівці якої повідомили, що гроші можна взяти лише з державного бюджету наступного року. Рішення про це мав би ухвалити парламент. Однак він не може цього зробити, бо восени в Німеччині, цілком імовірно, буде новий уряд. Сім Європейських країн—учасниць проекту «Єврофайтер» вимагали від партнера визначитися із загальною сумою до кінця січня. Інакше Німеччині доведеться вийти з проекту.

Проте така жорстка позиція не залатала дірку в бюджеті оборонного відомства. Опозиційні до уряду партії, побоюючись, що Бундестагу рішенням простої більшості вдасться зобов'язати наступний уряд шукати гроші для закупівлі літаків, звернулися з позовом до Конституційного Суду. Вибухнув скандал, який правлячій коаліції вдалося погасити: уряд пообіцяв взяти кошти з інших джерел. Щоправда, досі ніхто не знає, де ті джерела шукати. Розуміння ситуації виявили партнери по проекту «Єврофайтер». Вони погодилися зачекати до кінця березня з тим, щоб Німеччина все-таки знайшла фінансові можливості для закупівлі «Аеробусів-400 М».

Таку поблажливість країн-учасниць пояснюють експерти. У проект «Єврофайтер», що створювався під егідою міністерства оборони Великої Британії, реалізація якого розрахована на 30 років і передбачає співробітництво з Європейським союзом у військовому і оборонному виробництві, вклали величезні кошти вісім європейських країн. Усі вони входять до повітряно-космічного концерну EADS з оборотним капіталом 21 мільярд євро. Він випускатиме майбутній європейський військовий транспортний літак «Аеробус-400 М», а також важкі військові вертольоти. Концерн має створити потужну конкуренцію гігантам американського літакобудування, яких не допущено до участі в проекті.

І не лише в галузі виробництва повітряної техніки. Адже автори проекту висунули гасло: «Європейському літаку — європейське озброєння!» Тому він і приваблює військову індустрію. Бо його реалізація обіцяє учасникам мільярдні прибутки. Заради них можна і почекати, поки Німеччина знайде гроші для закупівлі військових транспортників.

А тим часом з'явилися повідомлення, що суперечку навколо закупівлі літаків намагаються використати Сполучені Штати, які вбачають у ній шанс для нової кооперації з Лондоном у цій сфері.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

США вітають запрошення зарубіжних експертів

Заступник державного секретаря США з глобальних питань Пола Добрянськи підкреслила важливість подальшого покращення міждержавних відносин України і Сполучених Штатів. Як міжнародний спостерігач на минулих виборах в Україні, вона вітала запрошення на вибори-2002 великої групи зарубіжних експертів.

■ Токіо

Острови повернути, і всі відразу

Прем'єр-міністр Японії Дзюнітіро Коідзумі заявив, що укладення мирного договору з Росією «можливе лише після визнання російською стороною японської юрисдикції» над чотирма південнокурильськими островами. Виступаючи вчора з нагоди «Дня північних територій», який відзначають у країні, глава японського уряду зазначив, що деякі міністри та впливові члени правлячої Ліберально-демократичної партії припускають «вірогідність повернення двох островів» Росією, щоб потім розмірковувати, як бути з рештою двома. «Але я вважаю, — наголосив Д. Коідзумі, — що спочатку слід домогтися очевидного визнання японського суверенітету над усіма чотирма островами, і лише потім підписувати мирний договір». Він висловив рішучість проводити переговори з РФ, щоб добиватися повернення цих островів.

■ Нью-Йорк

Жертвам Чорнобиля

Агентства ООН закликали до радикально нового підходу в справі допомоги мільйонам людей, які постраждали від радіації після Чорнобильської катастрофи. 200 тисяч осіб, котрі мешкають у найбільш сильно постраждалих районах навколо Чорнобиля, потребують серйозної допомоги. ООН вважає, що в цих людей проблеми з працевлаштуванням, багато з них хворі на рак щитовидної залози.

■ Бішкек

У Киргизстані розмістять додаткові війська

Киргизстан збирається дозволити додаткове розміщення військ міжнародної антитерористичної коаліції на своїй території. Державний комітет з оборони та безпеки вже дозволив дислокацію на території Киргизстану підрозділів із Канади і Франції.

■ Пекін

Авіабезпека

Для запобігання можливим терактам на авіалініях уряд Китаю планує сформувати спеціальний поліцейський підрозділ із двох тисяч осіб. Він підпорядковуватиметься відділу безпеки при Міністерстві цивільної авіації і супроводжуватиме роботи внутрішніх і міжнародних авіаліній.

■ Тбілісі

Бюро проти наркоманів

У зв'язку з криміногенною ситуацією, що ускладнилася в країні, та комплексними заходами боротьби з корупцією міністр внутрішніх справ Грузії Коба Нарчемашвілі своїм наказом заборонив міському та районним управлінням поліції перевіряти громадян на предмет вживання наркотичних речовин. Цю функцію покладено тепер на Національне бюро боротьби з наркоманією та наркобізнесом.

■ Варшава

П'ють грузинський чай

Уряд Польщі пішов назустріч проханню Мінекономіки Грузії і з 2002 року зняв мита на імпортований до цієї країни грузинський чай. На польському ринку він поза конкуренцією, бо на Грузію не поширюється преференційний режим, установлений польським урядом для інших країн — виробників чаю.

■ Кабул

Афганці просять миротворців

Посланник ООН в Афганістані Лахдар Брахімі звернувся до Ради Безпеки з проханням терміново розглянути питання про збільшення чисельності міжнародного контингенту в цій країні з тим, щоб останній міг діяти і за межами Кабула. Тим часом ситуація в Афганістані і далі залишається складною.

***На знімку:** Абдул Валі та Абдул Вазіт намагаються зігрітися, розпалюючи вогнище із хмизу, зібраного на околицях Кандагара.*



За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

До Києва з Італії тарілки вилітають!

Прем'єра

Вже через тиждень їх можна буде бачити на печерських пагорбах неозброєним оком. Зустрічати їх прийде, серед інших поважних осіб, Надзвичайний і Повноважний Посол Італії в Україні синьйора Іоланда Брунетті Гетц.

Ситуація вимагає пояснень. Йдеться про виставу «Слуга двох панів», яку ставить у нас італійський режисер Себастьяно Марія Сальвато, учень великого Стреллера. Саме Стреллер і придумав геніальну сцену з літаючими тарілками. У Києві цей фокус буде повторено.

Виставу гратимуть актори Нового театру на Печерську. Трупа ця молода й не надто широко відома. Але італієць обрав саме її. «Чому?» — запитав наш кореспондент, і синьйор Сальвато відповів дипломатично: мовляв, яких акторів дали, з тими й працюю. Та з достовірних джерел нам стало відомо, що це не зовсім так, гість мав змогу вибирати. І вибрав у Києві цю трупу — молоду, яскраву, мобільну, зворушливо схожу чимось на хорошу спортивну команду. Нагадаємо, цей театр утворено три роки тому зі студентів акторського курсу Миколи Рушковського. Це той курс, якому дали колективну (небувала річ!) премію «Київська пектораль» за кращий дебют сезону. Театр має в репертуарі вже 8 вистав, але оця постановка буде першим виходом у великий світ.

Ми вже казали, що синьйор Сальвато — учень великого режисера XX століття Джорджо Стреллера, а вистава — копія відомої стреллерівської постановки. Але «копія» — вельми умовне поняття, коли йдеться про знамениту італійську «комедію масок» («комедія дель-арте»). Бо цей стиль вимагає акторської імпровізації, а імпровізацію не скопіюєш. Отже, тарілки літатимуть, як у Стреллера, а все інше буде по-нашому — «руссо артисто обліко морале!».

Нашому кореспондентові вдалося побувати на репетиції «Слуги двох панів» в казино «Спліт». Важко повірити, що п'єса, тексту якої нашим акторам, як правило, вистачає на три години, — тут вистрілюється (нашими ж таки акторами) години за півтори, з італійською швидкістю! Загалом, робота виглядала багатообіцяюче-веселою. Літали, як і задумано, тарілки, а службовці казино літали туди-сюди по залу, і ніхто нікому не заважав! Все нормально: свого часу в цьому домі, де тепер казино, здобули собі ім'я кілька хороших київських театрів.

... Прем'єру гратимуть у Театрі на Липках, бо на власній маленькій сцені у підвалі (поруч, на Шовковичній, 3) не дуже зручно приймати високих гостей. Це буде через тиждень, 14 лютого. А в «Спліті» зіграють ще раз, але двома днями пізніше.

Христофор ГРУША.



На знімку: наш італійський гість синьйор Себастьяно Марія Сальвато.

Анекдот від синьйора Сальвато

Режисер з Італії здавався таким серйозним, що говорити про анекдоти було незручно. Але ж у театрі смішні речі виникають з нічого! Тим паче, що діло було в казино. Отже, йде репетиція, а службовці «Спліта» бігають туди-сюди. Хтось із них пройнявся італійською атмосферою й раптом заспівав партизанську пісню «Бандьєра росса». Та так голосно! Режисер рвучко обернувся на голос. Актори завмерли в передчутті скандалу. Але синьйор Себастьяно весело сказав: «О! Уно комуністо?!» І продовжив репетицію. От що таке комедія дель-арте!

Загублений світ Олександра Павловського

Кіно

Він знаходиться біля Чорного моря, в Одесі, посеред дачних поселенців. І називається «Атлантида». Світ дачного відпочинку добре відомий нашій людині. Про нього та всі супровідні пристрасті й зняв свій останній фільм одеський режисер Олександр Павловський. Автор знаменитих радянських картин «Зелений фургон» та «Трест, який луснув», милих і «незграбних», що їх ми любимо за причетність до нашого дитинства, спробував реанімувати жанр «кіно про стосунки». Що ще потрібно для романтичного настрою, піднесених почуттів, любовного флеру та щемливого суму, як не морське узбережжя й трохи режисерської чуйності!?

Фільм знімався на знаменитому одеському лимані Каролино-Бугаз, де сам режисер прожив 20 років дачником з усім тим колоритом, що додається. А сценарій картини писала його донька Наталя —випускниця сценарного факультету ВДІКу. Та не для неї одної фільм батька був дебютом. За багатьма параметрами ця свіжа україно-російська картина стала «першою». І як великобюджетний кінопроект міністерств культури двох країн. І як перша за минулу п'ятирічку продукція Одеської кіностудії (останній спільний із Росією фільм зняла Кіра Муратова). І як дебют бравого «гардемарина» Дмитра Харатьяна — продюсера. Саме він знявся у Павловського в головній ролі, геть розвіявши міф про своє амплуа «юного й поривчастого». В «Атлантиді» глядач побачить його (також, між іншим, уперше) в зовсім «дорослій» психологічно складній ролі. Втім, це не завадить його герою, сорокарічному скульптору в пік кризи творчої й сімейної, бути в кращому розумінні цього слова мелодраматичним персонажем. І ще одна приємна несподіванка. Головний провокатор українського театру режисер Андрій Жолдак також виступає як актор в «Атлантиді».

Ольга КЛІНГЕНБЕРГ.

Ось вона, слава!

Не хлібом єдиним...

У київському супермаркеті «Білла» відбулася несанкціонована зустріч актора театру української драми імені І. Франка Леся Задніпровського з покупцями—шанувальниками його таланту. Дефілюючи вздовж вітрини з м'ясною продукцією вітчизняних виробників, і вочевидь, переймаючись питанням «купувати чи не купувати?», метр був вражений явним розумінням його проблеми вибору з боку обслуговуючого персоналу. Миловида працівниця супермаркету, отримавши від Задніпровського автограф, проконсультувала його щодо асортименту відбивних та антрекотів. Вислухавши поради фахівця, Лесь Михайлович купив... курку.

Мольберт

Янголи пустелі

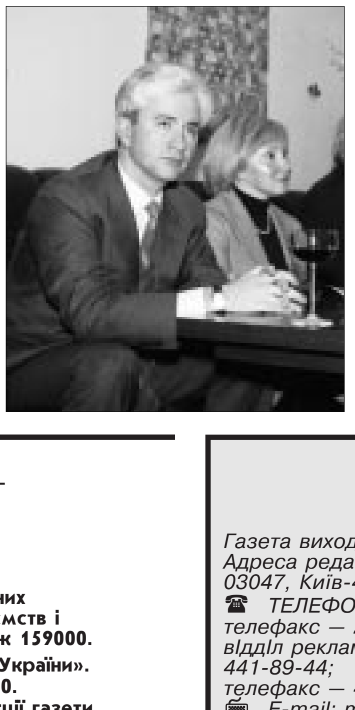
28 творів австралійських художників становлять експозицію, відкриту днями в Україно-австралійському домі. «Ласкаво просимо до світу аборигенів», —запросили організатори Олена Забєлова та Володимир Гіленко та розповіли не тільки про творчість презентованих художників, а й про їхнє екзотичне життя.



Аборигени Австралії найзахищеніші соціально: аби потрапити до общини, треба отримати спеціальний дозвіл. Тут досі не зачиняють двері в осель, а обмежений доступ туристів влада пояснює турботою про самих аборигенів, щоб останні були вільні у своїх діях і подорожах, своєму житті, спосіб якого не змінюється тисячоліттями. Майже всі художники неписьменні. Отже, картини здебільшого залишаються анонімними. До речі, на створення картини, як і на її сюжет, художник має отримати дозвіл общини. Якщо картина продається, гроші йдуть у бюджет общини.

Картини виконано в цікавій техніці — акрилова фарба наноситься на полотно маленькими крапочками. Примітивізм, орнаменталізм, символізм — усе поєднано в них. Сюжети складають духи природи, стихія, весь світ. Аборигени впевнені, що цивілізована людина не сприйме сакрального змісту твору. Але ж, на перший погляд, тут усе зрозуміло, а назви взагалі близькі й рідні. «Янголи пустелі» **(на знімку)**, «Країна моєї матері», «Чагарникова куріпка», «Фруктові вечірки». Яких ще треба пояснень, коли янголи пустелі схожі на чебурашок? Чи чебурашки також звідти?

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.



Наказ
по редакції газети «Голос України»

№ 14 «7» 02 2002 рік
м. Київ

§1

Про головного редактора газети «Голос України» з творчих питань»

У зв'язку з тим, що я є кандидатом у народні депутати України Верховної Ради наступного скликання та щоб уникнути нарікань на популяризацію мого імені фактом підпису газети та в списку редколегії, наказую:

1. Правденку С. М. призупинити виконання обов'язків головного редактора «Голосу України» з творчих питань з 9 лютого по 1 квітня 2002 року, поклавши їх виконання на першого заступника головного редактора газети «Голос України» Горлова А. Ф.

2. Виконання обов'язків члена редколегії газети «Голос України» Правденко С. М. з 9 лютого по 1 квітня 2002 року призупинити.

Головний редактор з творчих питань С. М. ПРАВДЕНКО.

Будинок культури

Пристойна пропозиція

Одного разу молоде обдарування на ім'я Інна Олійник виступала в одному з клубів столиці. Того вечора в клуб на відпочинок завітав представник всесвітньо відомої музичної компанії (це — без перебільшення). Спів Інни так вразив шоумена, що він одразу запропонував дівчині контракт зі своєю фірмою на 10 років. Інна Олійник відмовилася: через сесію в Національному економічному університеті та через інший контракт — з фестивалем «Червона рута».

А молодий співак Олексій Ананов під час студійної роботи отримав комплімент на адресу свого таланту від представника іншої «ненашої» відомої компанії. Той, мовляв, здивувався, що хлопець навчається не десь за кордоном, а, як з'ясувалося, у школі-майстерні фестивалю сучасної молодіжної музики «Червона рута». А дотичність до рутянського братерства пояснює, чому деяких наших молодих виконавців неможливо не помітити. За дванадцять з половиною років свого існування «Червона рута» подарувала країні всіх (за невеликим винятком) нині знаменитих співаків: Білик, Пономарьова, «ВВ», «Скрябіна», Руслану, Павліка, Кравчука, Лорак, Могилевську, Одольську, Чіллі —перелік можна продовжувати. Нині рутяни збирають сили, готуються до відбіркових турів у регіонах. До наступного фестивалю — трохи більш як рік.

Ніла ІВАНЕНКО.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311026. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; вІддІл реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України